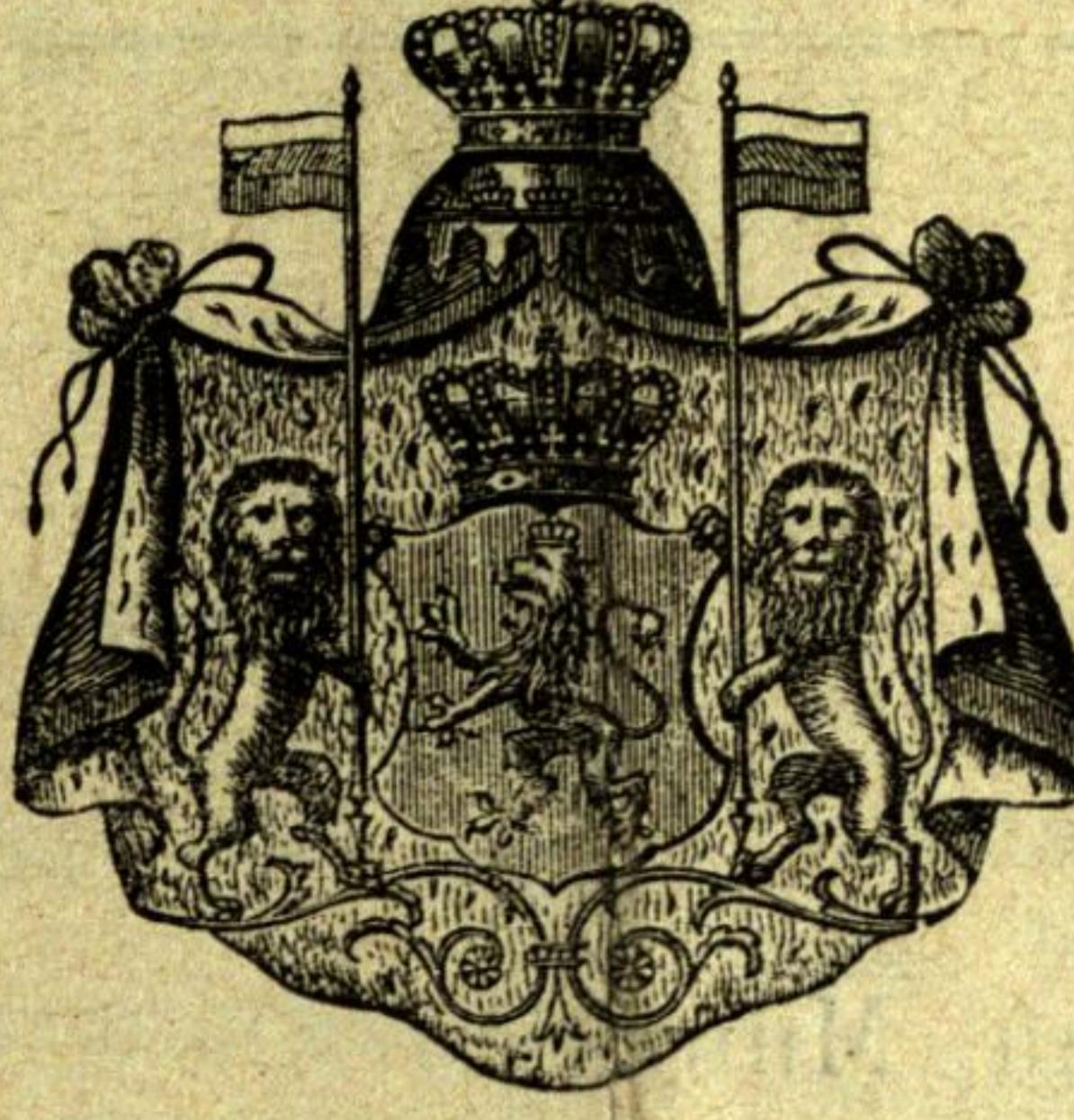

ДЪРЖАВЕНЬ

ВѢСТИНИКъ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИНИКъ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИНИКъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИНИКъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, четвъртъкъ 25 ноември 1882.

БРОЙ 135.

ОФФИЦИАЛЕНЪ АЛЬ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 810.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 1 текущий ноември подъ №. 28,387,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Въ допълнение указа №. 155 отъ 24 февруари и. г. да се даде на забъгнжлите мюсюлмани за въдворение въ недвижимите имъ полски имоти въ Княжеството още единъ срокъ отъ два и половина мѣсесца, сирѣчъ до 15 януарий идущата 1883 година.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 1 ноември 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 28,387.

Господарю!

Съ указъ подъ №. 155, отъ 24 февруари и. година Ваше Височество благовелихте да разрѣшите да се даде на забъгнжлите тогава мюсюлмани единъ срокъ, до 1 ноември за въдворение въ владѣніе на имотите имъ. По причина обаче на неспоразуменията между нашето правителство и турското, относително до начина на официалните съобщения, сношенията между двѣтъ държави като стояха дълго врѣме прекъснати, много отъ живущите въ Турция мюсюлмани не можаха да испроводятъ пълномощници, които да приематъ имотите имъ, понеже за да бѫдатъ припознати, изискваше сещото пълномощията за подобни работи да бѫдатъ завѣрени отъ Високата Порта.

Всезивѣстното правдолюбие на Ваше Височество, като не може да допусне щото отъ подобни неспоразумения на правителствата неправедно да страдатъ интересите на частни лица, имамъ честь да моля Ваше Височество, да благоволите да продължите още съ два и половина мѣсесца срока за въдворение на забъгнжлите мюсюлмани въ полските имъ имоти.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, смѣя най покорно да моля да благоволите и подпишете тукъ приложениетъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ слуга и вѣренъ подданикъ.

Министъръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№. 793.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ управляющи Министъръ на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 ноември 1882 год. подъ №. 1454,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се внесе за разглеждане въ Държавния Съветъ изработени отъ Министърството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията, законопроектъ за подобрението на земедѣлието, търговията и промишленността, заедно съ приложенитѣ къмъ него два публично-административни правила, за подобрението породата на едрия рогатъ добитъкъ и конската порода.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ управляющи Министъръ на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 17 ноември 1882 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющи Министъръ на Общите Сгради,
Земедѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вълковичъ.

УКАЗЪ

№ 787.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ управляющи Министъръ на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 16 ноември 1882 г. подъ №. 1427,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се внесе за разглеждане въ Държавния Съветъ предложението за да се приготви единъ законъ за подпомагания и насърдчения на мѣстната индустрия.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ управляющи Министъръ на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 17 ноември 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющи Министъръ на Общите Сгради,
Земедѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вълковичъ.

УКАЗЪ

№. 791.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Управляющии Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията, представено Намъ съ доклада му отъ 17 ноемврий 1882 г. подъ №. 1453,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпуснатъ 1000 лева на началника на строителниятъ отдѣлъ инженеръ Михайловича за исплащане разноситъ му по премѣстванието му отъ Пловдивъ до София.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашъ Управляющии Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 17 ноемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ

Приподписалъ:

Управляющии Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вълковичъ.

УКАЗЪ

№. 811.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ управляющии Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията, представено Намъ съ доклада му отъ 18 ноемврий 1882 г. подъ №. 1458,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се внесе за ново разглеждане въ Държавний Съвѣтъ прегледаний веднажъ отъ него „публично-административенъ“ правилникъ за сключване договори и за задълженията, които се възлагатъ на предприемачите.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ управляющии Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 20 ноемврий 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ

Приподписалъ:

Управляющии Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията: Л. Соболевъ.

Негово Височество въ г. София на 18 ноемврий изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№. 12.

Разрешава се два мѣсеченъ заграниценъ (въ Италия) отпускъ отъ 7 декемврий т. г. на Русенския участковъ инженеръ Л. Лабелла.

Управляющии Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вълковичъ.

ПРИКАЗЪ

№. 13.

Назначава се Евсебий Пясецкий за инженеръ кондукторъ на Кюстендилския технически участъкъ.

Това назначение да се счита отъ 15 ноемврий.

София, 22 ноемврий 1882 година.

Управляющии Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията: Л. Соболевъ.

По Военното Вѣдомство.**УКАЗЪ**

№. 126.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Воененъ Министъръ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 ноемврий 1882 г. подъ №. 400/181,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да утвърдимъ слѣдующите изработени отъ Медицински Съвѣтъ законопроекти, които да иматъ сила на законъ въ продължението на една година, подиръ което надлежниятъ Министъръ се задължава да Ми ги представи, за окончателно одобрѣние съ измѣнение на ония параграфи, които опитътъ покаже за недостаточни.

Положение за Медицинската часть въ войската:

A) Общо положение.

B) За Военно-Медицинските длѣжности:

a) за Генералъ-Инспектора по Санитарната часть;

b) за главни лѣкаръ на войската;

v) за бригадни лѣкаръ;

g) за лѣкарите на отдѣлните части отъ войската (инструкция за лѣкарите на отдѣлните части отъ войската).

Положение за Ветеринарната часть на войската:

d) за главни ветеринарни лѣкаръ;

e) за ветеринарните лѣкари въ отдѣлните части на войската.

Ст. II. Да заповѣдамъ да се обнародватъ горните законопроекти и да се положатъ незабавно въ дѣйствие.

Ст. III. Всичките сѫществуващи до сега правила по Военно-Санитарната часть въ Княжеството, които противорѣчатъ на тѣзи законопроекти да се отмѣнятъ.

Ст. IV. Нашътъ Воененъ Министъ и Предсѣдателъ на Медицински Съвѣтъ, Генералъ-Инспекторъ по Санитарната часть, се натоварватъ съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 9 ноемврий 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписали: Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Генералъ-Инспекторъ по Санитарната часть

Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гримъ.

ДОКЛАДЪ ДО НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО.

№. 400/181.

Господарю!

На Ваше Височество бѣ угодно съ указътъ отъ 5-и септемврий 1881 година подъ №. 777 ст. VI да възложите на Медицински Съвѣтъ изработванието нови закони върху санитарното устройство на Княжеството.

Сега Медицински Съвѣтъ изработи отъ части изново, отъ части допълни старите временни правила и състави слѣдующите законопроекти:

Положение за Медицинската часть на войската:

I) Общо положение.

II) За Военно-Медицинските длѣжности:

a) за Генералъ-Инспектора по Санитарната часть;

b) за главни лѣкаръ на войската;

v) за бригадни лѣкаръ;

g) за лѣкарите на отдѣлните части на войската (инструкция за лѣкарите на отдѣлните части на войската).

Положение за Ветеринарната часть на войската:

- д) за главни ветеринарни лъкари;
е) за ветеринарните лъкари въ отдељните части на войската.

Като представямъ на Ваше Височество горните законопроекти, честъ имамъ най-смиренно да моля да благоволите и одобрите слѣдующите мои предложения:

1. Да благоволите да утвърдите тѣзи законопроекти, които да иматъ сила на законъ въ продължението на една година, подиръ което надлѣжниятъ Министъръ се задължава да Ви ги представи за окончателно одобрењие съ измѣнение на ония параграфи, които опитът покаже за недостаточни.

2. Да благоволите да заповѣдате да се обнародватъ законопроектите и да се положатъ незабавно въ дѣйствие.

3. Да благоволите да заповѣдате щото всичките съществуващи до сега правила по Военно-Санитарната часть, които противорѣчатъ на горѣзначените законопроекти да се отмѣнятъ.

Ако Ваше Височество одобрявате тия мои предложения, то най-смиренно моля да благоволите да подпишите приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 8 ноември 1882 година.

Подписали: Военниятъ Министъръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Генералъ Инспекторъ по Санитарната Часть
Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гримъ.

УКАЗЪ

No. 127.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашия Воененъ Министъръ, основано на постановлението на Министерския Съвѣтъ, представено Намъ въ доклада подъ No. 185,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се направи презъ текущата година шестия задължителенъ призовъ на военна служба.

II. На призыва поддъжатъ всичките младежи, които сѫ се родили въ 1861 година безъ разлика на народностъ и вѣроисповѣдане.

III. Отъ поддъжащите на призыва младежи да се приематъ на военна служба 12 хиляди.

IV. Числото на младежите трѣбва да бѫде прието на военна служба отъ всѣко окрѫжение отдељно, спорѣдъ приложеното тукъ расписание.

V. Да се допуснатъ въ врѣме на призыва, за да постѫпятъ на военна служба доброволци, безъ разлика на народностъ и вѣроисповѣдане.

VI. Доброволците трѣбва да бѫдатъ приети въ числото на задължително постѫпащи.

VII. Призыва да се почне на 6 декември и да се свърши на 29 декември.

VIII. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашътъ Министъръ Военния и на Вѫтрѣшните Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ г. София на 17 ноември 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Военниятъ Министъръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Докладъ до Негоно Височество.

No. 185.

Господарю!

Послѣдствие перечислението презъ текущата година нижните чинове въ запаса на армията, съгласно съ указа на Ваше Височество отъ 10 августъ подъ No. 101, въ войската се образова значителенъ некомплектъ. На основание на § 3 отъ закона за земание новобранци въ Българската войска въ Министерския Съвѣтъ, по моя докладъ, общата цифра на хората, за попълнение некомплекта, е опредѣлена 12000.

Като докладвамъ за това, измолявамъ заповѣдъта на Ваше Височество да се повикаятъ и презъ текущата година новобранци на брой 12000 хиляди души.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество, най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 5 ноември 1882 година.

Подписанъ: Военниятъ Министъръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

РАСПРЕДЕЛЕНИЕ

за 6-и призовъ на новобранците въ 1882 година на брой 12000 човѣка по окрѹзите и вѣроисповѣданятия, съгласно п. 44 отъ „Закона за земание новобранци“.

Окрѹгъ	Внесено въ списъка						Подлежатъ на наборъ					
	Християни	Мюсулмани	Евреи	Армяни	Цигани	Всичко	Християни	Мюсулмани	Евреи	Армяни	Цигани	Всичко
Видински . . .	1390	101	32	—	—	1523	700	51	16	—	—	767
Пловдивски . . .	1943	369	4	—	—	2316	979	186	2	—	—	1167
Барвенски . . .	768	927	10	20	—	1725	387	467	5	10	—	869
Севлиевски . . .	1138	194	—	—	—	1332	573	98	—	—	—	671
Русеуцки . . .	816	634	5	6	—	1461	411	319	3	3	—	736
Силистренски . . .	224	861	—	—	—	1085	113	434	—	—	—	547
Търновски . . .	1224	547	—	—	—	1771	616	276	—	—	—	892
Разградски . . .	484	672	1	—	—	1157	244	339	—	—	—	583
Шуменски . . .	699	1495	28	6	—	2228	352	753	14	3	—	1122
Кюстендилски . . .	1573	8	24	—	13	1618	792	4	12	—	7	815
Вратчански . . .	1667	131	4	—	25	1827	840	66	2	—	12	920
Софийски . . .	3758	26	45	—	—	3829	1893	13	23	—	—	1929
Ломски . . .	1061	23	4	—	12	1100	534	12	2	—	6	554
Свищовски . . .	653	193	2	—	—	848	330	97	1	—	—	428
Всичко	17398	6181	159	32	50	23820	8764	3115	80	16	25	12000

Подписанъ: Военниятъ Министъръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ

УКАЗЪ

No. 128.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По представлението на Нашия Воененъ Министъръ, изложено въ докладъ подъ No. 167, заповѣдамъ:

I. Да се увеличи срокъ на дѣйствителната служба за нижните чинове отъ Артилерията до три години.

II. Срокъ на състоянието имъ въ запаса да се смали на седемъ години.

III. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Воененъ Министъръ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 17 ноември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Военниятъ Министъръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ София на 19 ноемврий 1882 год.
благоволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 129.

Уволняватъ се въ отпускъ вънъ отъ границата: отъ Раховската №. 12 дружина капитанъ Симоновичъ I-й на два мѣсесца.

Отъ Шуменската №. 19 дружина поручикъ Невядомский на два мѣсесца.

Отъ Софийската №. 1 на Негово Височество дружина подпоручикъ Петровъ на 14 дена.

Уволнява се отъ служба по прошение: отъ конния полкъ поручикъ Баронъ Келлеръ.

Подписанъ: Военният Министъръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. София на 19 ноемврий 1882
год. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 130.

Превеждатъ се: отъ артилерийския полкъ поручикъ Ценовъ и подпоручикъ Сѣбевъ и двамата въ 9-та сантиметрова батарея.

Уволнява се въ отпускъ вънъ отъ границата: отъ Тетевенската №. 5 дружина капитанъ Зенкевичъ на два мѣсесца.

Продължава се отпускъ по болѣсть: отъ Софийското артилерийско отдѣление на поручикъ Бѣлчевъ до 21 априлий 1883 година.

Уволнява се отъ служба по прошение: командира на Търновската №. 17 дружина Майоръ Баленъ-де-Балю.

Подписанъ: Военният Министъръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Законопроектъ

За Ветеринарните лѣкари при Министерството на Вътрѣшните Дѣла.

§ 1. Ветеринарният лѣкаръ се именува окръженъ; той испълнява всичките рѣспореждания на главният ветеринаренъ лѣкаръ. На него лѣжатъ обязанности: а) да слѣди за скотоводството у мѣстните жители и да показва мѣрки за подобреие породата; б) да бди постоянно за испълнението на гигиеническите и ветеринарно-полицейските мѣрки; в) въ случаи че се появятъ въ района на окръгътъ му епизотии, той е длѣженъ този часъ да приеме енергически мѣрки противъ заразата и г) да подава медицинска помощъ на животните, които се разболѣватъ.

Забѣлѣжка. За случаите поменутъ въ пунктъ в) лѣкаръ е обязанъ да извѣсти този-часъ главният ветеринаренъ лѣкаръ съ обяснение на причините и за взетите мѣрки.

§ 2. Ветеринарният лѣкаръ е съвѣтникъ на окръжният управителъ, относително за ветеринарната част въ окръгътъ; нѣ при това той е длѣженъ да испълнява всичките законни трѣбования на окръжният управителъ.

§ 3. Той е длѣженъ да освидѣтелствува стада, добитъци, както и тѣзи които сѫ назначени за клане и за продаване на пазаръ, да преглежда качеството на месото, което се продава, да дава свидѣтелства за искарване задъ граница, както добитъка тѣй и за кожи, вълна и др. подобни.

§ 4. Въ сѫдебни случаи по ветеринарната частъ, слѣдъ като постъпки при него заявление, той е обязанъ да дава своето мнѣние.

§ 5. Той е обязанъ да извѣстява всички мѣсечъ главният ветеринаренъ лѣкаръ за своята дѣятельност и къмъ 1 май въ годината да представя годишния отчетъ за минувалата година.

§ 6. Лѣкарътъ, който испълнява длѣжностъ на ветеринарният лѣкаръ, е длѣженъ да извѣстява медицинското управление за екстренните произшествия.

§ 7. Мѣстната административна властъ е обязанна да дава всѣкаква помощъ на ветеринарният лѣкаръ слѣдъ като заяви официално послѣдния.

ОТДѢЛЪ I.

Ветеринарно-полицейски правила противъ епизотията.

§ 1. Ако въ нѣкоя мѣстностъ внезапно се разболѣятъ едно или нѣколко отъ домашните животни и умрятъ, то тѣхните ступани сѫ длѣжни да извѣстятъ тосъ-часъ мѣстната администрация, която немедлено съобщава на надлѣжната властъ.

Властиата слѣдъ като получи подобно заявление, длѣжна е да предложи на мѣстните ветеринарни лѣкари да се отправи на място за да се взематъ нужните мѣрки.

Въ случаи, ако се подозри че има епизотия, то лѣкари е обязанъ да наблюдава, щото подозрѣниятъ добитъкъ да се отдѣли отъ здравия до тогава, до когато не получи окончателенъ резултатъ за появившата се болѣсть.

Мѣрки за прекращение епизотии могатъ да бѫдатъ слѣдующите: а) да се отдѣля болният добитъкъ отъ здравия, като оставатъ отдѣлно; б) да се поставятъ карантини въ мѣстността, гдѣто има епизотия.

Лѣкарътъ е обязанъ да представя на главният ветеринаренъ лѣкаръ и на мѣстните окръжени управители недѣлни свѣдѣния за ходътъ на болѣствата, а пакъ ако е силна заразата, то по често (всѣкидневно).

Въ врѣме на епизотия въ данната мѣстностъ не се разрѣшава панаири.

Добитъка принадлежи на уничтожение само тогава, когато е имало болѣствата само (*malleus humidus seu morbus lymphonticus*) и *hydropobia*.

Умрѣлитъ отъ епизотия животни, трѣба да се заровятъ въ земята въ нарочно опредѣлено за тѣзи цѣлъ място, на дѣлбочина не по-малко отъ 2 метра, съ изрѣзана кожа, като се посипи отгорѣ съ ситна негасена варъ.

Съ помѣщението, въ което се намиралъ умрѣлиятъ добитъкъ, както и съ вѣщите които сѫ били въ употребление за болният добитъкъ, трѣба да се постъпятъ по указанието на лѣкарътъ.

Ако въ теченіе на 28 дена въ мѣстата, гдѣто е имало епизотия, не се случи ново разболѣване, то болѣствата се счита несѫществуваща.

ОТДѢЛЪ II.

Мѣрки противъ висиране зараза отъ вънъ.

Ако въ съсѣдните господарства на Княжеството се появятъ епизотии, въспретява се висирането въ Княжеството, както живъ, тѣй и закланъ добитъкъ, кожи, вълна, слама, сѣно, рогове, за извѣстенъ срокъ.

При докарванието добитъка вънъ отъ граница иска се представлението мѣстния ветеринаренъ лѣкаръ преглежда състоянието на здравието на животните и тогава само имъ се позволява да влѣзатъ въ Княжеството, като снабди стопаните имъ съ свидѣтелства.

Ако добитъка слѣдва да се прекарва по желѣзни путь отъ мѣстностъ, въ която има епизотия, то началството на желѣзни путь приема добитъка само тогава, ако стопаните му сѫ снабдени съ свидѣтелства отъ мѣстния ветеринаренъ лѣкаръ за състояние здравието на докараниятъ добитъкъ, като слѣдъ всѣките транспорти се дезинфекциратъ вагоните, въ които се е помѣщавалъ добитъка.

Правилникъ

за засѣданятията на Медицински съвѣтъ.

1. Върховният медицински съвѣтъ засѣдава веднажъ въ недѣлите въ опредѣленни дни и часове, за кое се съобщава на всичките членове на медицинския съвѣтъ и ако е нужно медицинският съвѣтъ се събира въ всѣко врѣме споредъ мнѣнието, и назначенията на предсѣдателя. Ако 2 членове на медицинския съвѣтъ писмено поискатъ извѣнредно засѣдане, като искажатъ въпросите и причинятъ, които ги принуждаватъ за това, тогава предсѣдателя е длѣженъ да назначи събрание.

2. Засѣданятието на медицинския съвѣтъ се сматря като законно, ако присъствоватъ половината единъ по-вече отъ дѣйствителните членове.

3. Всичките дѣла за разглеждане въ медицинския съвѣтъ постъпватъ чрезъ предсѣдателя.

4. Ако предсъдателя е боленъ или отсътства по каквато и да е причина, за кое съвѣта се извѣщава отъ преди, неговото място заемва най старий по назначението.

5. Два дена преди всѣко засѣдане на всѣки отъ членовете на медицински съвѣтъ, които сѫ въ София, члена секретаръ исправява записка, въ която е изложено съдържанието на дѣлата, които ще се разглеждатъ въ засѣдането.

6. Въ извѣнредни обаче случаи, по предложението на предсъдателя се разглеждатъ и дѣла за които не е било съобщено предварително.

Бѣлѣжка. Ако членъ секретарътъ отсътства, неговото място застѫпва единъ отъ членовете на медицински съвѣтъ споредъ предложението на предсъдателя.

7. Дѣйствителните членове на медицински съвѣтъ сѫ длѣжни да посѣщаватъ всѣко засѣдане и само по уважителни причини могатъ да отсътствуватъ. Въ такъвъз случаи, тѣ сѫ длѣжни да извѣстятъ за това или предсъдателя или членъ секретаря. По неуважителни причини непосѣщението засѣданятията на медицински съвѣтъ се сматра като небрѣжение къмъ служебните длѣжности.

8. Медицински съвѣтъ рѣшава дѣлата съ явно вишегласие. Ако гласоветъ се раздѣлятъ на равно, рѣшава това мнѣнието, къмъ което е предсъдателя.

9. Предсъдателя, дѣйствителните членове и члена — секретаря иматъ, при рѣшението на всѣки въпросъ по единъ гласъ. Съвѣщателните членове иматъ гласъ само по въпросите отъ тѣхната специалностъ или длѣжностъ.

10. Рѣшенията на медицински съвѣтъ се излагатъ въ кратки дневници заедно съ кратко изложение на дѣлата и сѫдденията на медицински съвѣтъ.

Дневниците съставя членъ секретаря и подписватъ присѫтствавашите членове.

11. Рѣшенията на медицински съвѣтъ се предаватъ за исполнение на единъ отъ дѣйствителните членове на съвѣта а въ рѣдки случаи на предсъдателя.

Бѣлѣжка б) членъ-секретаря не по-късно отъ началото на третия денъ слѣдъ засѣдането извѣщава за рѣшенията на медицински съвѣтъ дѣйствителния членъ, върху когото е възложено испълнението.

12. Ако въ засѣдането единъ отъ членовете подигне въпросъ и иска да се обсѫди въ сѫщото засѣдане, то това се позволява, ако повечето отъ присѫтствующите се произнесе за предложението, нѣ въ всѣки случай, обсѫдението става слѣдъ като се разглеждатъ всичките назначени за това засѣдане дѣла.

13. За командиране члена на медицински съвѣтъ се иска съгласието на надлѣжниятъ Министъ.

Бѣлѣжка. Въ извѣнредни случаи, кога предсъдателя на медицински съвѣтъ командира отъ себе си члена на медицински съвѣтъ, то той съобщава за това на медицински съвѣтъ въ слѣдующето засѣдане.

14. Члена секретаря представя кратъкъ отчетъ за дѣятелността на медиц. съвѣтъ всѣко тримѣсячие, именно въ първото засѣдане послѣ 1 априли, 1 юни, 1 октомври и въ последното засѣдане на декември не по-късно отъ последното засѣдане мартъ мѣсецъ отчетъ за истекшата година. Тѣзи отчети се печататъ въ „Дѣржавни Вѣстникъ“.

Приложение къмъ правилата.

Въ случай че нѣкой отъ членовете въ врѣме на дебатъ (разискванията) употребява рѣзки изражения или лични неприлични нарѣканія, предсъдателя е задълженъ да го спре, което се внася и въ дневника.

Ако сѫдия членъ повторително постѫпва противъ това правило, то предсъдателя на съвѣта може да предложи въ засѣдането съ вишегласие да рѣши за да се искаше отъ името и предъ лицето на съвѣта, на виновния членъ неудоволствие за този неговъ постѫпъкъ.

Ако и това не подѣствува, то предсъдателя на съвѣта предлага виновному члену да се удали отъ засѣдането, и сѫдъ е задълженъ да съобщи на надлѣжниятъ Министъ за врѣменно лишение члена отъ правото му да бива на засѣданятията.

За всичко това се води дневникъ, който се представя отъ предсъдателя на усмотрѣние Министру на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосѫдието подъ редакцията на бившия Министъ на Правосѫдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.

УГЛАВНО СЪДОПРОИЗВОДСТВО.

(Продължение отъ брой 134).

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

Съставътъ на присѫтствието за съдебното засѣдане.

519. Въ съдебното засѣдане трѣба да присѫтствуватъ:

- 1) не по-малко отъ трима сѫдии, между които се счита и предсъдателятъ на сѫда или испълняващъ неговата длѣжностъ;
- 2) прокурорътъ или неговъ помощникъ, и
- 3) секретарътъ или подсекретарътъ.

520. Ако единъ отъ тримата налични сѫдии, по болѣсть или по други причини, остави присѫтствието, преди окончателното разгледване на дѣлото, и вместо него постѫпи другъ сѫдия, то съдебното слѣдствие и всичките прения предъ сѫда се подновяватъ отъ самото начало.

521. Въ случаи че се оттегли секретаръ, съдебното засѣдане може да се продължава само като се замѣни той съ друго лице.

522. На подсѫдимите и на претърпѣвшите отъ престъплениято или злодѣянието се дозволява, по законни причини, да отвождатъ сѫдиите за да не участвуватъ въ сѫддението на дѣлото.

523. Сѫдиите могатъ да бѫдатъ отводими, отъ участвующите въ дѣлото лица, въ слѣдующите случаи:

- 1) кога сѫдията, жената му, роднините му въ права линия, безъ ограничение, а въ косвенна-роднините отъ първите четири стъпени и сватовите отъ първите три стъпени, или усиновенни на сѫдията, иматъ участие въ дѣлото;
- 2) кога сѫдията е билъ по дѣлото съдебенъ слѣдователъ, прокуроръ или повѣренникъ на една отъ страните, или пакъ се намира като свидѣтель въ това дѣло;

3) кога сѫдията е настойникъ на нѣкое отъ участвующите въ дѣлото лица, или пакъ когато единътъ отъ тѣхъ управлява работите на други, и

- 4) кога сѫдията или жена му сѫ, споредъ закона, най-близните наследници на нѣкое отъ участвующите въ дѣлото лица, или пакъ иматъ съ нѣкои отъ тѣхъ тѣждба.

524. Отводътъ на сѫдията се предявява, или съ писмено прошение, или пакъ устно, не по-късно отъ единъ день преди да се освире съдебното засѣдане по дѣлото. Слѣдъ това може да се приеме само такъвъ отводъ, причината на който се е открила подиръ свършването на означенниятъ срокъ.

525. Желающите да направи отводъ на сѫдията, дълженъ е точно да обясни основанията за отвода и да представи или да каже подтвърждающите ги доказателства.

526. Сѫдията, противъ когото е обявенъ отводъ, не може да присѫтствува при сѫддението на тоя отводъ и, откакъ представи на сѫда належащите обяснения, трѣба да се отстрани отъ присѫтствието.

527. Сѫдъ като изслуша обясненията на отводимия сѫдия и заключението на прокурора, сѫдътъ постановява опредѣление относително отводъ, а въ случаи че се приеме отводътъ, — относително за тия дѣйствия, въ които е участвувалъ отводимия сѫдия.

528. Срѣщу опредѣленията отъ тоя родъ могатъ да ставатъ потежквания само отъ участвующите въ дѣлото лица и то не отдѣлно, а заедно съ потежкванието срѣщу пресѫдата по сѫществото на дѣлото.

529. Сѫдията на когото сѫ извѣстни причините за неговътъ отводъ, дълженъ е да обяви за това на сѫда, безъ да учаква да му се предяви отводъ отъ участвующите въ дѣлото лица.

530. Прокурорът е длъжен да се отстранява и да не взема участие въ производството на дѣлата, по тия сѫщите причини, по които и сѫдиятъ, като предаде, въ такива случаи, на друго лице отъ прокурорский надзоръ да испълнява обязанностите му споредъ правилата, постановени въ закона за сѫдоустройството.

531. Както подсѫдимий, тъй и претърпѣвши отъ престъпното дѣление могатъ да заявятъ на сѫда за сѫществуваньето на законни причини за отстраняваньето на прокурора, който се самъ не отстранява въ показаниетъ отъ горната 530 ст. случаи. Тогава сѫдътъ, безъ да спира производството на дѣлото, съобщава, за постъпката на прокурора, за усмотрѣние на най-близното негово началство.

532. Секретарът на сѫда е длъженъ да се отстранява отъ дѣлото, въ което участвува лицо, които се нахожда съ него въ опредѣленнитъ отъ 523 статия отношения; но неиспълняваньето отъ него на тая обязанност не унищожава законната сила на сѫдебнитъ дѣйствия, които сѫ записани отъ него въ протокола, ако достовѣрността на тоя послѣдний се не опровергава съ други причини.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

За управлението ходътъ на дѣлото въ сѫдебното засѣданіе.

533. Предсѣдателътъ на сѫда управлява ходътъ на сѫдебното слѣдствие, наглежда върху редътъ на обясненията, на възраженията и забѣлѣжките, и отстранява въ прѣниятъ всичко, щото се не отнася на право къмъ дѣлото, не допушта нито оскърбителни отзиви за която и да е личность, нито нарушаванье на длъжното уважение къмъ религията, къмъ закона и къмъ установенитъ власти.

534. Предсѣдателътъ на сѫда е длъженъ да представя на свѣкъ подсѫдимъ всевъзможни срѣдства за оправдание.

535. Като насочва ходътъ на дѣлото къмъ този редъ, който най много помага за откриваньето на истината, предсѣдателътъ на сѫда може да се распорѣди щото сѫдебното слѣдствие да се произведе по-напрѣдъ въ отношение къмъ едного, а послѣ въ отношение къмъ другого отъ обвиняемитъ, които сѫ заедно извѣршили едно престъпление; но той нѣма право да запрѣща на никого отъ тѣхъ да си не предявява забѣлѣжките, както по сѫществото на всичкото дѣло изобщо, така и относително до начинътъ на разглежданьето му въ сѫда.

536. Предсѣдателътъ на сѫда спира всѣкого, който въ сѫдебното засѣданіе дѣрзне да изрази одобрѣние или неодобрѣние въвъ направенитъ показания или обяснения, да влѣзе въ недозволени сношения съ свидѣтелитъ, или по другъ начинъ да наруши установенниятъ редъ.

537. Ако направеното отъ предсѣдателя на сѫда внушеніе се покаже недѣйствително, той постъпва съ нарушителя на реда, споредъ постановенитъ за такива случаи правила въ закона за сѫдоустройството.

ГЛАВА ПЕТА.

За условията напроизводството на дѣлата въ сѫдебнитъ засѣданія.

538. Сѫдебнитъ засѣданія по дѣла за злодѣяния и престъпления биватъ публични. Изъ това правило се исключаватъ само слѣдующите дѣла:

- 1) за богохулство, оскърбяванье на светиня и порицаванье на вѣрата;
- 2) за престъпления противъ семейства права;
- 3) за престъпления противъ честта и цѣломѣдритета на женитъ, и
- 4) за развратно поведение и противоестествени пороци.

539. Затварянето за публиката вратата на сѫдебното засѣданіе, като извѣнредна мѣрка, трѣбва да се обяви на присѫтствующите и да се означи въ опредѣлението на сѫда: какви именно дѣйствия ще се произвождатъ при затворени врати на засѣданіето и по какви причини.

540. Слѣдъ като се обяви опредѣлението на сѫда за затварянето вратата на засѣданіето, непричастнитъ въ дѣлото лица незабавно се отстраняватъ, но, по желанието на подсѫдимий и на претърпѣвши отъ престъпленето,

въ стаята на засѣданіето могатъ да се оставятъ тѣхните роднини и познайници, но не повече, освѣнть по три лица отъ всѣка страна.

541. Съ разрѣшение отъ предсѣдателя на сѫда, при слушанието на дѣлото, което се разглежда дверемъ затворенитъ, допушатъ се лица, принадлежащи на сѫдебното вѣдомство или на съсловието на сѫдебнитъ адвокати.

542. Сѫдебното слѣдствие се произвожда устно. Изъ това правило се допушватъ само тия исключения, които сѫ показани въ слѣдующите статии.

543. Не запрещава се да се прочитатъ въ сѫдебното засѣданіе писменнитъ показания на свидѣтелитъ, които не сѫ се явили въ сѫда по причина на смърть, болѣсть, голѣма старостъ или далечъ по пѫтуванье.

544. Не забранява се прочитаньето на предишнитъ показания на явивши се свидѣтель, слѣдъ като му се вземѣтъ новитъ, ако устнитъ му показания сѫ несъгласни съ писменнитъ, които е далъ при предварителното слѣдствие.

545. На участвуващи въ дѣлото лица, на свидѣтелитъ и на вѣщите людѣ, за по-точно излаганье на устнитъ имъ показания, се не запрещава да имѣтъ при себе си памятни записи въ тия случаи, кога показанията имъ се отнасятъ до нѣкои изброявания, изводи или смѣтки, които се мѣжно задържатъ въ паметъта.

(Слѣдва)

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ, 22 ноемвр. Вѣстникъ Temps казва, че въ Египетския кабинетъ сѫществува пълно разногласие, и че сѫдебната комедия относително Араби, произвожда лошо впечатление върху европейската колония.

Пеша, 22 ноемвр. Въ камаратата на депутатитъ, г. Тисца, като отговаря на единъ запитвачъ, който иска да узнае дали острова на Дунава, Ада-Калеси, ще бѫде присъединенъ на Унгария, казва, какво този въпросъ ще се уреди въ свое време съ други международни въпроси.

Цариградъ, 23 ноемвр. Съвѣта на Бондхолдеритъ е потвърдилъ установеното съгласие между делегатитъ му и правителството, относително управлението даждията отъ тютюнитъ.

Вѣстницитъ казватъ, че възвръщанието на Сайдъ паша, като велики везиръ отново, потвърдява желанието на Султана да тури въ дѣйствие реформитъ.

Лондонъ, 23 ноемвр. Въ едно писмо отъ Араби се казва, че Англия нѣма да жали за щедростта си спрямо своя бивши противникъ.

Morning Post мисли, че Араби ще бѫде испроводенъ на заточение въ Кап-тонъ.

Говори се, че Хедивътъ щялъ да назначи английски генералъ Евелинводъ генералиссимусъ на Египетската войска.

Парижъ, 24 ноемвр. Русия се мѣчи да склони Германия, Австрия и Италия да пристанжтъ за да се събере конференция за Египетскитъ работи.

Бѣлградъ, 24 ноемвр. Г. Георги Симић се назначи Сърбски дипломатически агентъ въ Бѣлградъ.

Виена, 24 ноемвр. Сесията на Reichstagъ се отвори. Министрътъ на Финансите внесе бюджета за 1883 год. на който бюджетъ дифицитъ възлиза на 31,600,000 флорини. Той внесе още законопроекти за дружествата съ акции, за правата върху полските стежания, върху покровителстванието лѣсоветеъ противъ непчастията, и за налозите върху прихода. Министра извѣстява, че ще стане нужда да направи

възвание къмъ държавният кредитъ за направата нови же-
лъзни линии.

Предсѣдателът на министерский съвѣтъ направи едно
дълго изложение върху разрушенията въ Тироль и Ка-
ринтия, поправлянието на които изисква голъми расходи.

Каиро, 24 ноемвр. Араби е писалъ до Лордъ Дюффе-
рина, и г. г. Малета и Вилсона, за да имъ благодари
за вмѣшателството имъ въ процеса му.

Вѣроятно е, че всичкитѣ други възстанници ще бѫ-
датъ помилвани, безъ да бѫдатъ сѫдени, освѣнъ Сюлей-
манъ Даудъ, който ще мине предъ военний сѫдъ въ Алекс-
андрия.

Отъ Министерството на Просвѣщението.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3077.

Понеже наближава новата финансова година, Мини-
стерството на Просвѣщението съгласно съ чл. 22 отъ за-
кона за бюджета, приканва всичкитѣ подвѣдомственни
нему учреждения и лица да побѣрзатъ и явятъ на Ми-
нистерството, ако има неисплатени послѣдовали нѣкои рас-
ходи прѣзъ текущата финансова година, разумѣва се, отъ
предвиденитѣ въ текущий бюджетъ сумми, за да могатъ
на врѣме да станатъ потрѣбните распорѣждания за ис-
пращането имъ.

Съ настоящето се приканватъ и пенсionеритѣ, които
до сега не сѫ получили припадающата имъ се частъ отъ
пенсии, да побѣрзатъ да явятъ мѣстожителството си и
да покажатъ лицето, на което да се отпуснатъ паритѣ.

Сѫщо се приканватъ и общинитѣ, на които има от-
пуснати едноврѣмennи помощи за училищата, да испро-
водятъ частъ по-скоро формални пълномоция за получа-
ванието помощитѣ.

София, 22 ноември 1882 год.

Главенъ Секретаръ: П. Генчевъ.

Отъ Върховният Кассационенъ Сѫдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 238.

Углавното отдѣление на Върховният Кассационенъ Сѫдъ
обявява за знание на интересуващи се страни и лица, че въ сѫдеб-
ното му засѣдане на 31 идущий м. декември т. г. ще се разглежда
по сѫщество, като въ втора апеллативна инстанция, углавното
дѣло №. 9 по описътъ, на бивши Балбунарски околиски Начал-
никъ Петъръ Юрановъ, живѣщъ въ г. Руссе, обвиненъ въ непра-
вилно задържание подъ затворъ и въ биене писарътъ на Малко-
Врановската община Атанаса Лешникова.

София 20 ноември 1882 година.

Секретаръ: Н. Беневъ.

Търновският Окръженъ Сѫдъ.

РѢШЕНИЕ

№ 123

Въ името на Негово Височество **Александъ I-и Князъ Бъл-
гарски**, на 25 августъ 1882 год. Търновският Окръженъ Сѫдъ, по
гражданското си отдѣление, съставъ: Подпредсѣдателъ Ат. Андре-
евъ, членове: Ив. Моловъ и М. Срѣбровъ и при секретаря Кр.
Станчева, въ публично сѫдебно засѣдане, разгледа гражданското
дѣло №. 554/81 год. завѣдено по подаденото прошение отъ Петъръ
Сѫбевъ изъ с. Лѣсковецъ на 29-и декември 1881 год. чрезъ което
молилъ да се призовѣтъ въ сѫда чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“
Иванъ и Панайотъ Баюви изъ с. Писарево, живѣщи сега въ Турно-
Северинъ (Романия) и се задължиха да му заплатятъ 48 наполе-
они златни и лихвата имъ за 64 мѣсѣца — 46 наполеона златни,
които имали да зема отъ тѣхъ съ силата на единъ записъ отъ 1876
год. 18-и февруари.

При разбирателството на дѣлото въ сѫда яви се само ищещътъ,
а отвѣтниците не се явиха.

Слѣдъ докладътъ на дѣлото истецътъ прѣдстави въ оригинала
записътъ, на който се основава, съ подписи: Иванъ Баювъ платецъ
и Панайотъ Баювъ кифиль и платецъ и слѣдъ като подтверди и
устно изложеното въ исковото си прошение, поискъ да се издаде

заочно рѣшене, по което да се осъдятъ отвѣтниците на сумата
94 наполеона и сѫдебните разноски.

Сѫдътъ слѣдъ изслушванието доклада и обяснението на истецъ,
като взе прѣдъ видъ: че отвѣтниците не се явиха въ сѫдебното
засѣдане ни лично ни чрезъ повѣренникъ, ако и да сѫ били при-
викани чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“, повѣстката за които на 25-и
февруари за послѣденъ път обнародвана и като има прѣдъ видъ
прѣдставенитѣ отъ истецъ записъ, на основание чл. 281 п. 1 ст. 134 и
167 отъ Времен. Сѫдеб. Правила, рѣши:

Иванъ и Панайотъ Баюви да броятъ на Петра Сѫбевъ пред-
виденитѣ въ записъ 48 наполеона златни и законната имъ лихва,
съгл. чл. 99 отъ притурката на търговския законъ по 12% въ го-
дина отъ падежътъ на законътъ, т. е. 15 августъ 1876 год. до испла-
щанието, а особено, и сѫдебните разноски съгл. чл. 972 Времен.
Сѫдеб. Правила, лъва 63 ст. 40.

Настоящето рѣшене е пригответо въ окончателна форма на
8-и септември 1882 год. и е издадено съ право на апелъ съгласно
чл. 290 Времен. Сѫдеб. Правила, въ двумѣсеченъ срокъ отъ послѣд-
ната публикация на рѣшението въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

На първообразното подписали: подпредсѣдателъ Атанасъ Ан-
дреевъ, членове: Иванъ Моловъ и Михаилъ Срѣбровъ, приподпи-
салъ секретаря Крѣстю Станчевъ.

1—(1507)—3

Балчикският Мировий Сѫдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество **Александъ I-и Князъ Бъл-
гарски**, Балчикският мировий сѫдия въ засѣдането си отъ 1-и
октомври н. год. изслуша гражданското дѣло №. 561 по иска и
описа на Балчикски жителъ Атанасъ Рачевъ повѣренникъ на Добрич-
кия жителъ Иванъ Цонковъ противъ Али Ялама Хюсейноглу
бивши жителъ отъ градецъ Каварна, а сега съ неизвестно мѣсто-
жителство въ Турция за (1175) гроша по тѣфтеръ, и съ силата на
ст. 115 § 3, 117 и 134 отъ Временните Сѫдебни Правила, и ст. 115
116, 71, 103, 121, 122 и 124 отъ гражданското мирово сѫдопроиз-
водство, мировий сѫдия задочно рѣши: осъждада отсѫтвующий от-
вѣтникъ Али Ялама Хюсейноглу Каварненски жителъ сега съ неиз-
вестно мѣсто-жителство да заплати на истецъ Атанаса Рачевъ,
повѣренникъ на Ивана Цонковъ дългътъ си по тѣфтеръ хилядо сто
седемдесетъ и пять гроша (1175) заедно съ досега направените
разноски лева (21) ст. (60) за трикратно публикуване призовка въ
броеветъ 19—21 на „Държавният Вѣстникъ“ отъ н. г. и всичкитѣ
други разноски които има да послѣдоватъ до привождането въ испъл-
нение на това задочно рѣшене.

Срѣчу това рѣшене отвѣтника самъ, или чрезъ законенъ
свой повѣренъ може да принесе отзивъ въ двѣ-недѣленъ срокъ отъ
деньтъ на трикратното му публикуване на „Държавният Вѣстникъ“,
или пакъ сѫщиятъ денъ да принесе апелационна жалба въ единъ
месѣченъ срокъ.

Мировий Сѫдия: Г. В. Киверски
И. Д. Секретаръ: С. Халтжковъ.

1—(1433)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество **Александъ I-и Князъ Бъл-
гарски**, Балчикският мировий сѫдия въ засѣдането си отъ 1-и
октомври н. год. изслуша гражданското дѣло №. 582 по иска и описа
на Балчикски жителъ Атанасъ Рачевъ повѣренникъ на Добрич-
кия жителъ Иванъ Цонковъ противъ братия Джелаль, Юмеръ и Етемъ
Хафузъ-Бекирови синове и наследници на покойния сега и бивши
Каварненски жителъ Хафузъ Бекиръ, бивши Каварненски жители,
а сега съ неизвестно въ Турция мѣсто-жителство за (4330) гроша
по тѣфтеръ и съ силата на ст. 115 § 3, 117 и 134 отъ Вр. Сѫд.
Правила, и ст. 115, 116, 71, 103, 121, 122, и 124 отъ гражданското
мирово сѫдопроизводство, мировий сѫдия задочно рѣши: осъждада
отсѫтвующите отвѣтници братия Джелаль, Юмеръ и Етемъ Хафузъ
Бекирови, бивши Каварненски жители, а сега съ неизвестно въ
Турция мѣсто-жителство да заплатятъ башиний си дългъ гроша
(4330) четири хиляди тридесетъ и триестъ отъ башиното имъ останало
имущество, ако такова има, на Атанасъ Рачевъ, повѣренникъ на
Иванъ Цонковъ, заедно съ досега направените разноски лева (31)
ст.(60) за трикратното публикуване призовка въ броеветъ на „Дър-
жавният Вѣстникъ“ отъ н. г. и всичкитѣ други разноски които има
да послѣдоватъ до привождането въ испълнение на това задочно
рѣшене.

Срѣчу това рѣшене отвѣтника самъ, или чрезъ законенъ свой
повѣренникъ може да принесе отзивъ въ двѣ-недѣленъ срокъ отъ
деньтъ на трикратното му публикуване въ Държавенъ Вѣстникъ,
или пакъ отъ сѫщиятъ денъ да принесе апелационна жалба въ единъ
месѣченъ срокъ.

Мировий Сѫдия: Г. В. Киверски
И. Д. Секретаръ: С. Халтжковъ.

1—(1432)—3

Софийско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2637.

На 26-и текущий мѣсецъ ноемврий, на 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на Софийското общинско управление ще се отдава въ прекупъ, съ публиченъ аукционенъ търгъ, сбора за право отъ кланѣ добитъкъ (канъ-парасъ) за прѣзъ врѣме отъ 1 януарий 1883 год. до 1 януарий 1884 год.

Отъ Г.г. конкурентитѣ, ще се иска предварително депозитъ отъ 1000 лъва.

Градското общинско управление си запазва правото да утвѣрди или не търгътъ.

По подробните условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на това управление отъ 20 текущий настѣнѣ всѣки денъ отъ 10 до 12 часа предъ пладнѣ и отъ 2 до 4 слѣдъ пладнѣ. Обявява се за знание на интересуващи се.

София, 12 ноемврий 1882 год.

Помощ. Кмета: Райновъ.

за Секреторъ: Ст. Георгиевъ.

4—(1558)—6

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2638.

На 27 текущий ноемврий, на 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на Софийското градско общинско управление, ще се отдава въ прекупъ, съ публиченъ аукционенъ търгъ, сбора отъ право продаване едъръ добитъкъ (интизаба), за прѣзъ врѣме отъ 1-ий януарий 1883 до 1-ий януарий 1884 година.

Г.г. конкурентитѣ за да земѣтъ участие въ търгътъ ще сѫ дѣлжни да внесутъ предварително депозитъ отъ по 1500 лева.

Търгътъ ще се утвѣрди ако се намѣри износенъ за общин. управление.

По подробните условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на общинското управление всѣки денъ, отъ 20 текущаго настѣнѣ, отъ 10 до 12 часа прѣдъ пладнѣ и отъ 2 до 4 слѣдъ пладнѣ. Обявява се за знание на интересуващи се.

София, 12 ноемврий 1882 год.

Помощ. Кмета: Райновъ.

Секреторъ: Ст. Георгиевъ.

4—(1559)—6

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2636.

На 25 текущий ноемврий, на 2 часа послѣ пладнѣ, въ помѣщението на Софийското градско общинско управление, ще се открие публиченъ търгъ за отдаване въ прекупъ за 1883 година сбора отъ мѣркитѣ и теглилкитѣ (кантарието).

Търгътъ ще бѫде явенъ.

Отъ Г.г. конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ отъ по 1000 лева.

Търгътъ ще се утвѣрди ако се намѣри отъ гр. общин. управление вигоденѣ за него.

По подробните условия можатъ да се видятъ въ канцеларията на горното управление отъ 20 текущаго настѣнѣ, отъ 10 до 12 часа прѣдъ пладнѣ, и отъ 2 до 4 слѣдъ пладнѣ.

София, 12 ноемврий. 1882 год.

Помощ. Кмета: Райновъ.

за Секреторъ: Ст. Георгиевъ.

4—(1560)—6

ВИДИНСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЪДЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1865.

Лина Костиндиняска Грыцка подданница, бивша крѣмарица въ гр. Ломъ, съ снага тѣнка и висока, лице бѣло сухо и дѣлгобобразно, очи черни се търси отъ Видински

окръженъ сѫдъ, по обвинението ѹ за търгуван е въ гр. Ломъ съ пития съ патентъ на чуждо име, цѣлата 1879 г. и 1880 г. за това се обявява съ настоящето всѣкому, че който би узналъ кѫдѣ се намира тя, дѣлженъ е да обади това на мѣстното полицейско началство, а това послѣдното се умолява, да я представи въ Видински окръженъ сѫдъ, за далнейшето распореждане на дѣлото ѹ.

Предсѣдателъ: Г. Д. Минковъ.

Секретарь: Д. П. Вапорджиевъ.

3—(1582)—3

Силистренски окръженъ сѫдъ.

ПРИЗОВКА

№ 3053.

Силистренски окръженъ сѫдъ, на основан. ст. 115. п. 3 отъ Врем. Сѫд. Прав. призовава бившии Силистренски жителъ: Х. Сюлейманъ Мустафовъ, а по настоящомъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ залата на засѣдането на тоя сѫдъ самъ лично, или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, най кѫсно слѣдъ шестъ мѣсесца отъ послѣдниятъ пътъ на трикратното публикуване тая призовка въ „Държавни Вѣстникъ“, за да отговори на заявленни противъ него искъ, отъ Добри Ивановъ, изъ градъ Силистра, за неиздаване правовладѣтелъ документъ на една кѫща, накояща се въ градъ Силистра, улица Цариградска подъ № 50.

Въ случай на неявяванието му, сѫдътъ ще постѫпи съгласно ст. 127 и 281 п. 1 отъ Врем. Сѫд. Прав.

Силистра, 25 октомврий 1882 год.

Предсѣдателъ: Г. Велчевъ.

Помощ. Секретарь: Д. Касабовъ.

1—(1503)—3

Кюстендилска митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 735.

Кюстендилската митница обявява за всѣобщо знание, че на 14 идущий декемврий часа отъ 1 до 5 послѣ пладнѣ въ помѣщението ѹ ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на слѣдующите стоки конфискувани и изоставени въ митницата.

616 оки тютюнъ на листъ.

3 „ емфие.

8 „ вѣлна.

Желающите купувачи нека се явятъ въ опредѣленото време въ канцеларията ѹ за наддаване.

Управителъ: А. Бушковъ.

Секретарь: Д. Натовъ.

3—(1570)—3

ПРИЗОВКА № 1604.

Лѣсичерски мировий сѫдъ, по просбата на Герги Пидановъ и съгласно съ чл. 115 п. 3 и чл. 117 отъ Врѣмен. Сѫд. Правила призовава Хасана и Хюсеина Хюсеинова зивша жители на с. гор. Лимница, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ искъ кѫсно 6 мѣсесца слѣдъ трикратното публикуване на тъзи призовка въ „Държав. Вѣстникъ“ за да го усигорѣтъ за продажбата на нѣколко части отъ недвижимитѣ си имущества, находящи си на землището на село гория Липница, които му продали за 4300 гроша и си взѣли парите на пълно.

Въ случай че тѣ сами или по срѣдствомъ повѣренникъ се не явятъ на горѣзначенъя срокъ, мировий сѫдия съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражд. мирово сѫдопроизводство ще разгледа и рѣши дѣлото задочно.

Мировий сѫдия: П. Андоновъ.

3—(1518)—3

ИЗВѢСТИЕ

Чтобы незадержать розыгриша, просять г. г. взявшихъ лотарейные билеты на домъ въ с. Горна-Баня, деньги внести въ кратчайши срокъ въ гостиницу Страубургъ, Г. Гогову, на полицейскомъ улицѣ, подъ его отмѣту, гдѣ и будетъ розыгришъ 6 декабря въ 12 ч. дня.

Богдановичъ.

3—(1584)—3

ОТКРЫТА ПОДПИСКА НА ЖУРНАЛЪ

„СТРАННИКЪ“

на 1883 годъ

(третій годъ издания подъ новою редакціей).

Журналъ „Странникъ“ съ октября 1880 года издается новою редакціей, по утвержденной св. Синодомъ новой программѣ, и выходитъ ежемѣсячно, книгами отъ 10-ти до 12-ти и болѣе листовъ. Въ журналъ помѣщаются:

1. Общедоступныя статьи, изслѣдованія, замѣтки и необнародованые материалы по всѣмъ отдѣламъ русской церковной исторіи.

2) Общедоступныя статьи, по разнимъ отраслямъ богословскаго знанія, преимущественно по общей церковной исторіи.

3) Церковныя слова, поученія, рѣчи, бесѣды и другія нравоучительныя произведенія,

4) Разсказы, повѣсти, характеристики, очерки изъ прошлаго и современаго быта нашего духовенства.

5) Бытовые очерки и характеристики изъ области религіознаго строя и нравственныхъ отношеній нашего образованнаго общества и простаго народа.

6) Стихотворенія.

7) Ежемѣсячное внутреннее обозрѣніе.

8) Отдѣльныя статьи, посвященные обсужденію выдающихся дѣлъ и вопросовъ отечественной церкви, духовенства и нравственной стороны русского быта.

9) Наблюденія, записки и дневники приходскихъ священниковъ, сельскихъ учителей и другихъ народныхъ дѣятелей.

10) Хроника важнѣйшихъ правительственныхъ и церковно-административныхъ распоряженій и указовъ.

11) Иностраное обозрѣніе: важнѣйшія явления современной церковно-религіозной жизни православнаго и неправославнаго міра на Востокѣ и Западѣ, особенно у славянъ.

12) Обзоръ русскихъ духовныхъ журналовъ и епархиальныхъ периодическихъ изданий.

13) Обзоръ свѣтскихъ журналовъ, газетъ и книгъ: отчеты и отзывы о помѣщаемыхъ тамъ статьяхъ, имѣющихъ отношеніе къ программѣ нашего журнала.

14) Библіографическая и критическая статьи о новыхъ произведеніяхъ русской духовной литературы, а также и о важнѣйшихъ явленіяхъ иностранной богословской и церковно-исторической литературы.

15) Книжная лѣтопись: ежемѣсячный указатель русскихъ книгъ, выходящихъ въ свѣтъ подъ духовной цензурой; краткіе отзывы о новыхъ книгахъ.

16) Разныя отрывочные извѣстія и замѣтки по вопросамъ жизни общественной, народного образования, русского раскола и единовѣрія, миссіонерскихъ, просвѣтительныхъ, благотворительныхъ, ученыхъ и др. обществъ, и проч.; новости; корреспонденціи; отвѣты редакціи; объявленія,

Подпись на за годовое издание 1883 года остается прежняя: съ пересылкою въ Россію и доставкою въ С.-Петербургъ ШЕСТЬ РУБЛЕЙ; съ пересылкою за границу восемь рублей. Адресоваться: въ редакцію журнала „Странникъ“, въ С.-Петербургъ (Невскій просп. д. № 105).

Редакторы-издатели:

А. Васильковъ, А. Пономаровъ, Е. Прилежаевъ.